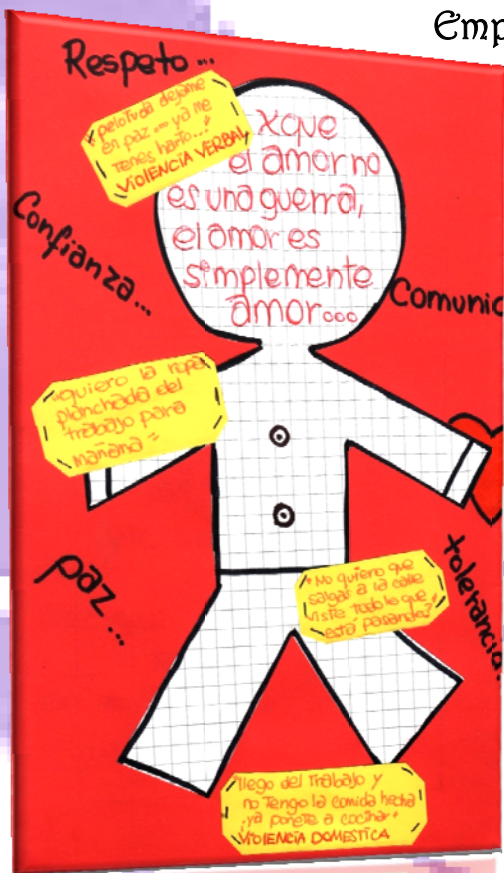

Ola. Chámome Lucía, teño 2 anos e quero contarvos a miña historia.

Empecé coa miña parella aos 22 anos, cando levaba un ano con el xa comencé a darmé conta de que me controlaba con moito detalle como mandarme mensaxe, que onde estaba, que facía, con quen estaba... Tamén criticaba a miña forma de vestir e os amigos cos que andaba. Eu dinme conta e paréille os pés, antes de que levase as cousas máis alá e chegara a pegarme. Así que un día díxenlle que me ía da casa, que non tiña por qué aguantar as súas tonterías; el pedíume perdón moitas veces e díxome que non o volvería facer máis. Eu sabía que se o perdoaba ía volver facelo ou tal vez o faría peor. Collín as miñas cousas e funme da casa. Agora pensó que fixen moi ben en tomar esa decisión porque son unha persoa máis libre.

Lucía Rodríguez (3º ESO)

Un día ía pasando con paz por unha rúa pola que vou frecuentemente a andar. Decidín parar no bar A Xoia a tomar un viño, pero axiña acabé. Seguí pola beirarrúa e atopéme cun coche mal aparcado e un home empurrando á que debía ser a súa parella contra o capó. Entón intenté deter a discusión e o rapaz quíxome pegar a min tamén, pero díxenlle unha chave e tumbéino no chan. Chamé á Garda Civil e vxe rapidamente. Testifiqué. Ao final a muller decidiu acabar coa relación e levou mellor vida. O home foi condenado a cinco anos de cárcere.

Javi (3º ESO)